

overhovedet ikke tror egnede til at fremkalde en kronisk Forgiftning. Jeg tvivler derfor meget paa, at Dr. B. har lidt af en kronisk Opiumsforgiftning; efter min Formening har han lidt af en hypokonder Frygt for en saadan, hvilken tilstrækkeligt forklares ved Minderne om hans tidligere Morfinisme." Synes den højtærede Justitsminister, at det er en Erklæring, som afkræfter, at den Mand har været Morfinist? Den højtærede Justitsminister har jo faaet et Aktstykke, som jeg er ude af Stand til at citere her, fordi det ikke er offentliggjort endnu af Sundhedsstyrelsen, og som viser, hvorledes Sundhedsstyrelsen ser paa disse Lægeerklæringer, og hvad der ligger til Grund for dem. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister, hvad jeg betragter som en Selvfølge, at dette Aktstykke ogsaa bliver trykt og tilstillet Finansudvalget. Saa vil den højtærede Justitsminister kunne se, hvorledes Sundhedsstyrelsen ser paa disse Erklæringer. Denne Erklæring gaar da snarere ud paa det stik modsatte, at Manden er Morfinist i Øjeblikket. For den gaar ud paa, at han bruger Opium, og Opium og Morfin ere det samme, det virksomme i Opium er Morfin. Og den højtærede Justitsminister kan neppe tro, at en Mand, som tidligere har været Morfinist og brugt store Doser Morfin, ikke kan vænne sig af med ganske ringe Doser Opium eller nære en hypokonder Frygt, som forklares ved Minderne om hans tidligere Morfinisme. Jeg synes ærlig talt, at det er at bruge et mildt Udtryk, naar jeg kalder en saadan Lægeerklæring for en venskabelig Lægeerklæring, som en Læge giver, naar han gerne vil hjælpe en Kollega. Det synes jeg, man maa sige, det er. Hvis man skal give en Erklæring om, at en Mand ikke er Morfinist, maa vedkommende Mand lægge sig ind paa en lukket Hospitalsafdeling, ikke have nogen som helst Adgang til at modtage besøgende, der kunne bringe ham Morfin ind, o. s. v., der er en hel Række Ting, man maa iagttage. Men man kan ikke udstede en Erklæring, naar en Mand aflægger et øjeblikkeligt Besøg og heller ikke ved en saa kort Observation som denne, hvorved det er ganske umuligt at sige, om Manden er Morfinist eller ej.

Jeg er her i denne Sag noget daarligt stillet, for jeg har en Gang sagt til den højtærede Justitsminister, at jeg betragter disse Læger som Kolleger og ikke som Folk, om hvem jeg skal fremføre, hvad jeg ved i forskellige Retninger. Jeg vil ikke bruge samme Trafik, som Justitsministeren

brugte overfor Dr. Langhoff. Justitsministeren vil ganske sikkert faa Ting at vide her, som ville forandre hans Syn paa dette Spørgsmaal, det er der ingen som helst Tvivl om.

Nu siger den højtærede Justitsminister, at der er en radikal Folketingsmand, der har indsendt en Erklæring om, at Værten paa et bestemt Hotel havde meddelt ham, hvor mange Snapse en af disse Læger drak om Aftenen. Justitsministeren citerede heller ikke denne Erklæring rigtigt, thi han glemte Hovedsagen, nemlig at Værten havde anført, at vedkommende Mand havde sagt til ham, at hvis han ikke fik disse 6—7 Snapse om Aftenen, kunde han ikke sove. Det er netop en meget væsentlig Ting i dette Spørgsmaal, fordi det, hvis det er rigtigt, er et Tegn paa, at vedkommende Mand er kronisk Alkoholist. Jeg har ikke villet citere denne Erklæring. Den højtærede Justitsminister siger, at det er en radikal Folketingsmand. Det er vel dog ikke endnu kommet saa vidt, at en Mand, der er radikal, ikke kan tages for gyldigt Sandhedsvidne; en Mand, der er radikal, kan vel nok endnu bruges som Sandhedsvidne selv overfor den højtærede Justitsminister. Efter hvad der er forefaldet i dette Ting, tror jeg, at selv Regeringspartiets Medlemmer ville tage en radikal Folketingsmand for lige saa godt et Sandhedsvidne som den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister siger, at Sundhedsstyrelsen skulde have skrevet til denne Mand, forelagt ham denne Erklæring og spurgt ham, om det var rigtigt. Det var der ikke den fjerneste Grund til. Denne Mand har jo erklæret overfor Sundhedsstyrelsen, at han hverken er Morfinist eller Alkoholist, at det er ganske uforskammede Rygter, og at de Folk, der have fremsat denne Anklage, bør drages til Ansvar. Naar han har erklæret det, var der ikke fjerneste Grund til at forelægge ham denne Erklæring om de 6 Snapse og den Bajer, han drak om Aftenen. Han vil selvfølgelig svare, at det er aldeles ikke sandt, og den Sag kunne vi ikke faa oplyst, uden at der bliver et Politiforhør om dette.

Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister mener, at der ikke kan anstilles den Art Forhør, naar vedkommende er Embedslæge. Jeg fik det Indtryk, at den højtærede Justitsminister mente, at i Kraft af, at disse Læger vare Embedslæger, kunde man anstille saadanne Forhør. Ellers bliver der jo ikke noget som helst ud af hele Sagen. Der kan ikke blive det,